

Publicerad 2019-10-27 11:55 av Catherine Brandt

Jag tror dom aldrig kommer förstå, aldrig kommer sluta. Känslan här är hotfull för mig.

Nu finns nog bara hoppet kvar.

Det är mycket aktiviteter och nu hörs en mans-
röst säga: Åklagaren yrkar på 10 års fängelse.

En av kvinnorna ringer och säger det till någon,
dom säger att vi får klara oss själva, säger kvinnan
till den andra som står bredvid henne. Men vi har
inget gjort, hon har tagit våran lägenhet, om hon
lämnar den så slutar vi.

Vem har ni fått den av, frågar då mannen.

"Av (namnet på en man) svarade kvinnan.

"-Vi kommer hålla på tills hon är avliden.

Det är olaga hot.

Ni har gått in i rättssystemet.

"-Vi hjälper oskyldiga människor.

Det är organiserad brottslighet.

"Vi har jobbat hårt med det här, svarade en av kvinnorna.

"Det var därför vi fick lägenheten av (namnet på en man).

"Ja, för att vi hjälpte (ett namn), det är så synd om honom.

Men det är han som misshandlat henne,
det är hennes lägenhet,
nu snurrar det i huvudet..

"-Vi ska hålla på tills hon är avliden.

Vem som helst kan få en psykos av det här!

"-Det kan man väl inte, svarade en av kvinnorna.

Till psykiatrikern på Sahlgrenska:

(Varför tar jag mig hårt mot pannan av det här?)

Kan detta verkligen hända i verkligheten?

Och hur kan jag..?

Detta är fruktansvärt!

Det känns som Terror, ja fruktansvärt, det snurrar.

Ta på dig filten, drick något varmt, det är verklighet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten